

værende Finanzminister, saa længe han holder saa fast paa sine Kompensationsprinciper som han gjør. Der er endnu, kan jeg sige den høitærede Finanzminister, mange Vaan, som trænge til en Omordning som Følge af de flettere Tider, vi have, og som Følge af, at Staten har konverteret sin Gjæld. Der er endnu Anledning for Mange til at konvertere deres Gjæld, og vi maa ikke kalde dem Gæstgædere Alle sammen; dette var vist ikke noget korrekt Udtryk af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Lutein), at kalde dem saa. Thi der kan være Mange af dem, der have været bundne ved en meget lang Opsigelsesfrist, saa de ikke have kunnet komme til at konvertere. Man kan ogsaa tænke sig det Tilfælde, at mange Fæstere have haft billige Vaan staaende i deres Eiendomme til Godseieren, og at denne Gjæld først forfaldt til Betaling strax efter, at Fristen for Vaanet var udløben. Disse Mænd, som altsaa have staaet med billige Vaan til 3 à 3½ pCt. fast i nogle Aar, have hidtil ingen Grund haft til Konvertering, og det har vel ikke kunnet betale sig for dem, at benytte denne Frist til Fritagelse for Stempel- og Thinglæsningsgebyr, men nu staa Udbetalingen for Døren, og nu trænge de haardt til Loven. Der kan ogsaa være Tilfælde, hvor Laangivere ikke have været at finde for dem Alle, og da navnlig mod 2den og 3die Prioritet. Der er Mange, der ere i Trang i saa Henseende, og Laangiverne ville nok komme, efter som Tiderne gaa ned. Om nu Staten taber mellem en halv og en hel Million Kroner for disse halvandet Aar, er virkelig ingen Ulykke for Statskassen. Jeg tror, de Penge ere godt anvendte, at de ere bedre anvendte end Mange af dem, som nu anvendes. Det kan nok være, at Forslagsstillerne have taget Munden vel fuld ved at forlange 3 Aars Forlængelse, og jeg vil henstille, om de ikke ville søge at opnaa, at vi i det Mindste kunne faae et Aars Forlængelse, thi det vilde allerede hjælpe godt. Kunne vi naa det, saa bliver det senere at overveie, om der er Trang til yderligere Forlængelse af Loven. Iøvrigt vil jeg anbefale Lovforslaget.

Finanzministeren (Strup): Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgtreds (Tauber) begjærede en bestemt Erklæring af mig med Hensyn til, hvorledes Loven vil blive anvendt, hvor Prioritetsgjælden stiftedes for at afløse faste Afgifter. Jeg kan ikke afgive nogen bestemtere Erklæring, end jeg allerede har afgivet paa dette samme Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Lutein). — Det ærede Med-

lem for Ringkjøbing Amts 4de Valgtreds (N. Nielsen) ønskede at vide, om man heller ikke betragtede det som samme Eiendom, naar den var forøget. Det anser jeg for at være ligesaa selvfølgeligt, som at det ikke er samme Eiendom, naar den er formindsket. Og naar man har spurgt om, hvorledes man skal hjælpe sig, naar en Eiendom er bleven forøget, og man ønsker at omsætte sine Prioriteter, saa forekommer det mig at være overmaade simpelt. Man kan hjælpe sig derved, at man kun pantsætter til Afløsning af den gamle Prioritet netop det Samme af det, man nu eier, som det, der var pantsat for den gamle Gjæld. Det er den simpleste Sag af Verden. Vil man stifte større Gjæld, eller fordrer Laangiveren et fyldigere Pant end det, der har været stillet før, er der ingen anden Vej endfor Loven til at hjælpe sig, end at udstede to Obligationer, den ene i den gamle Eiendom og den anden i den tilkjøbte Del af Eiendommen. — Det forekommer mig, at man fra flere ærede Taleres Side har villet bedreide Finanzministeren, at han ikke fra først af har udstedt en Veiledning til Brug af Loven, men jeg maa meget bestemt protestere imod, at det er Finanzministerens Sag, og Konsekvenserne deraf kunne blive meget betænkkelige, dersom det skulde blive Reglen, at ny Love ledsages ud i Verden med den Slags Fortolkninger. Sagsnart Spørgsmaal ere fremkomne, saasnart der er fremkommet Tvivl om, hvorledes Loven er at forståa lige overfor et enkelt Tilfælde, er det fra Administrationens Side — Generalstatedirektoratet i første Linie, Finanzministeriet i anden Linie — saa hurtigt som muligt blevet afgivet Svar, og det er Alt, hvad man kan forlange. Det er umuligt i Forveien at kunne overse alle de Tilfælde, der kunne indtræde, og man risikerer meget let ved at sende en almindelig Veiledning ud i Verden, at den bliver paa nogle Punkter ligesaa vildledende, som det har været Mening, at den skulde være veiledende. Naar de enkelte bestemte Spørgsmaal foreligge, er der altid givet saa hurtig som muligt et bestemt og afgjørende Svar derpaa. — Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgtreds (Dalsgaard) mente, at man ikke havde behøvet at begrænde Loven til blandt andet kun at tilstede Begunstigelser, hvor Vaan ere optagne i samme Eiendom, idet det skulde være tilstrækkeligt, at der havde staaet samme Debitor, vil jeg dog egentlig kun henstille, hvad det kunde føre til. Man vilde da kunne give Pant for den ny Obligation i en Eiendom, der laa i en hel anden Provinds, f. Ex. i Kjøbenhavn, for at af-